

N:o 77.

Af Herr S. Hausson: Om underdånig framställning, att Kongl. Maj:t täcktes låta utarbета och för en kommande Riksdag förelägga förslag till ny förordning om förvaltning af omyndigs egendom.

Bland medborgare, som hafva rättmätiga anspråk hos lagstiftaren att sådan säkerhet beredes för deras egendom, att den icke kan gå i betalning för annans gäld, äro väl i främsta rummet omyndiga barn. Att så icke är fallet nu, derpå hafva vi, som jag tror, mångfaldiga bevis. Med gillande af denna sats torde man blifva ense derom, att någonting bättre i lagstiftningsväg behöfver göras än hvad som innehålles uti Kongl. Maj:ts förordning den 24 September 1861. Om denna nådiga förordning aldrig så strängt efterlefves, hvilket icke har sig så lätt i större härader, så torde den ändå icke medföra åsyftad verkan.

Att inga kontroller, som ej medföra ersättningsansvar, kunna afhjelpa det onda, lär man lätteligen inse, och dylik ansvarighet kan man väl icke ålägga enskilda, utan kommunerna, hvarföre jag anser, att all förvaltning af omyndiges egendom skall, med undantag af hvad här nedan sägs, öfvertagas af å kommunalstämma utsedd förmyndare-bestyrelse, bestående af tre högst fem ledamöter, som inom sig väljer ordförande, och med rätt för flera kommuner att sig om en dylik styrelse förena; att kommunen har ansvarighet till de omyndige för medel, som förmyndarestyrelsen om händer får; att ledamot i denna styrelse är ansvarig till kommunen, på sätt nu är stadgadt, i afseende på de medel som stå under kommunal-nämnds förvaltning.

Lefver fader eller moder, som vill och kan af Häradsrätten dertill anses lämplig sina barns egendom förvalta, vare då dervid bibehållne, då god man skall af Häradsrätten förordnas, att de omyndiges rätt under utredningen af boet bevaka. Är fader eller moder sina barns förmyndare, åligge dem att göra till kommunens förmyndarestyrelse en sådan redovisning, som nu förmyndare är till god man skyldig.

Skulle Riksdagen gilla mina ofvan uttalade åsigtter, så hemställer jag att Riksdagen beslutade:

att uti underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes genom sakkunnige män låta utarbета, för att en

kommande Riksdag föreläggas, förslag till ny förordning om förvaltning af omyndiges egendom.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1869.

Sv. Hansson.

I förestående motion instämmer

J. Sjögren.

N:o 78.

Af Herr S. Hansson: Om ändring i lagens stadgande rörande väghållningsskyldigheten.

De tunga onera och utskylder, som i alla möjliga former åligga landets jordbruksnäring, hafva länge varit kända och öfverklagade, och den nyare tiden har erkänt, att vissa pålagor böra afskaffas, eller åtminstone en rättvisare fördelning af desamma genomföras, så att kapitalet och öfriga näringar deraf få sin behöriga del.

Jordbrukande klassen och de vid jordbruket anställde arbetarnes ställning är för närvarande behjertansvärdare än någonsin, och det må icke förtänkas dem, om de kasta sina blickar upp till Representationen för vinnande af åtminstone någon lindring i betrycket. Väl har man hört förebäras, att om tjänstemännen, kapitalisten och andra sådana medborgare skulle deltaga i vissa för dem nu främmande och på jordbruket hvilande onera, skulle detta väcka missnöje såsom förminskande deras för en anständig bergning påräknade inkomster; men man må dervid besinna, att jordbrukaren oftast för sitt lifsuppehälle får inskränka sina lefnadsbehof, och att den torftigaste kost blir hans "anständiga bergning", om han skall förmå utgöra alla de skyldigheter som staten eller kommunen pålagt honom.